

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 83.

Trettende Session.

37te Møde.

Løverdagen den 14de December Kl. 6 $\frac{1}{2}$ Aften.

(Forfat.)

Ordføreren (forfat): Derester følger et Forslag af stort Omfang, der vil gjøre den usædvanlig lange § 2 endnu længere. Det er nemlig det af Ministeren under Nummer 6 stillede Forslag, der gaaer ud paa at fastsætte Reglerne for den Indflydelse, Folketallet og Udstrækningen af de enkelte Præstekald skal have paa deres Plads i Classificationen. Naturligviis kan hverken Udvalget i det Hele eller jeg personlig Andet end anerkjende, saavel at den ærede Minister i det Hele er gaaet ind paa den Tanke, som Udvalget har udtalt, som den misfjendelige Røgt; det Talent, hvormed der er fundet en Form for at lade begge Indflydelser gjøre sig gjældende ved Siden af hinanden, saaledes at Folketallet egentlig bestemmer Pladsen i Classificationen og dernæst Udstrækningen medfører enten et Frabrag i Indtægten efter Classificationen eller for de mere udstrakte Embeder et Tillæg. Forsaavidt reises der ingen Indvending; men der er en Indvending, der er beslagtet med, hvad jeg udtalte, angaaende det første Forslag af den 4de Landstingsmand for 6te Kreds (Strøm). Det er, at der nu i sidste Dieblif fremkommer et Forslag, hvis Grundtanke vi kunne billige, men hvis Detail vi idetmindste finde, at der ikke har været tilstrækkelig Tid til at prøve. Den ærede Minister siger, og jeg stoler i saa Henseende paa ham, at det ved Gjennemregning er fundet, at Fondens Balance

ikke afficerer af dette Forslag, saa at der det Hele kommer samme Resultat. Hvad mig selv angaaer, har jeg sluttet mig til Grundtanken i det af den 4de Landstingsmand for 6te Kreds stillede Forslag.

Men affect herfra, bliver der dog det tilbage, at jeg troer ikke nu at burde gaae ind paa at fastsætte nogen bestemt og detailleret Grænse for den Indflydelse, som Folketallet skal have, og endnu mindre at bestemme, hvorledes Udstrækningen skal udøve sin Indflydelse, og i hvilken Grad. Jeg kan ikke nægte, at det for mit Vedkommende er mig meget betænkeligt at gaae ind paa en saa detailleret Bestemmelse uden nærmere Prøvelse. Det forekommer mig, at den høitærede Minister sagde, at det var en mere gennemført Anthydning, medens det der blev vedtaget ved anden Behandling, kun var en usfuldstændig Anthydning. Det er slemt, at der paa begge Steder kun er Anthydninger, hvilket ikke gaaer an i en Lov, hvoraf man venter et Resultat. Der er imidlertid antydet i selve Loven en Revision. Mig forekommer det, at naar en Revision forestaaer, er det bedre kun at have givet en enkelt, løse Anthydning, og at lade Sagen vente til Revisionen, end at indføre gennemførte Anthydninger, som Revisionen skal gjøre om igjen. Det er min Betænkelighed ved Forslaget. Grundtanken og den Røgt, hvormed det er udført, misfjender jeg ikke. Hvad angaaer det under Nr. 7 stillede Forslag, som gaaer ud paa, at der ikke i Loven udtrykkelig skal staae Noget om Biskoppernes Medvirkning til Kaldenes Classification, vil jeg ikke nægte, hvad den høitærede Minister paaberaabte sig som Grund til, at han har